

Respostes a la ciutadania del PSC al Ple de 21-1-2015

El senyor Giner:

“La primera pregunta és una pregunta de la senyora Laura Benito Llenas, que no es va poder incloure el darrer ple perquè havia arribat fora de termini, i farà la resposta de la pregunta la senyora Sara Forgas.”

La senyora Forgas:

“Senyora Benito... Ah, està allà. Que no la veía. Dice: «En el mes de agosto del 2014, la entidad Banco de Alimentos estuvo cerrada. Teniendo en cuenta que dicha entidad atiende a unas 664 personas aproximadamente, y que los servicios sociales del Ayuntamiento de Esplugues de Llobregat manifestaron que dichas personas serian atendidas i/o derivadas a los comedores sociales gestionados por este ayuntamiento, el Grupo Local de Ciutadans d'Esplugues solicita información sobre: uno, el número de personas que fueron atendidas en los comedores sociales durante el mes de agosto de 2014.» Una aclaración: nunca hemos dicho que las personas que van al Banco de Alimentos serian derivadas a los comedores sociales. La explicación en todo caso era que durante el mes de julio lo que hacíamos era dar un lote doble, que correspondía al mes de julio y al mes de agosto. En todo caso, la respuesta a la pregunta sería que se atendieron a treinta y tres personas en el comedor social.

«Dos, la partida presupuestaria destinada a los comedores sociales durante los años 2013 y 2014.» La partida presupuestaria sería de 14.782 euros.

«Punto número 3, número de personas atendidas en los comedores sociales durante los años 2013 y 2014», que sería de once personas en el año 2013, y en el año 2014 ascendería a treinta y tres.

«Franja de edad de las personas usuarias de los comedores sociales.» La franja de edad es a partir de los sesenta años, y menores de edad.

«Número 5, criterios de requisitos económicos por los cuales los servicios sociales derivan a las personas a los comedores sociales.» En este caso, los requisitos serian residir y estar empadronado en Esplugues; hallarse en riesgo de exclusión social; vivir solo o acompañado de una persona que esté en situación de riesgo o dependencia; estar dentro de los baremos establecidos; y una valoración y derivación de los servicios básicos de atención social primaria municipal. ¿Cuáles son estos baremos? Los baremos serian tener..., si tienes ingresos menores o iguales al equivalente del 25 por ciento del IPREM, el

IPREM es el indicador público de rentas de efectos múltiples, que en el año 2015 serían 7.455 euros al año, una vez descontado el alquiler o la hipoteca, si el equivalente es menor al 25 por ciento, la aportación municipal sería del 87,50 por ciento. Entre el 26 y el 50 por ciento, la aportación municipal sería del 75 por ciento. Y entre el 51 y el 75 por ciento, la aportación municipal sería del 50 por ciento.

Y la última pregunta, que dice: «Personas desempleadas en Esplugues que no perciben ningún tipo de ayuda.» En este momento, según los datos del paro en Esplugues que no reciben ningún tipo de ayuda es de 1.227 personas.»

La senyora alcaldessa:

“Voldríem aclarir una cosa, amb la gravetat de les dades. Són persones, no famílies. No vol dir que sigui una unitat familiar on no entri cap tipus d’ingrés, però sí que són persones a l’atur que no reben cap tipus d’ingrés, de prestació.

Què? (*Veü de fons.*) Sí, del SOC. Sí, sí, del SOC.

Hi ha alguna pregunta més.”

El senyor Giner:

“Hi ha una pregunta del senyor Edi Rovira, que diu: «Preguntes per a l’equip de govern. El pas adaptat de vianants que hi ha davant de l’ambulatori del carrer Lluís Millet té algunes deficiències. La primera és que quan una cadira de rodes ve del carrer Isidre Martí i vol creuar el carrer Lluís Millet, en baixar la rampa els pedals queden clavats a l’asfalt.

La segona és que quan vols anar a l’ambulatori amb cadira de rodes, en pujar la rampa del pas de vianants et quedes «empotrat» a la paret-tanca de l’ambulatori perquè la vorera és molt estreta. Una de les possibles solucions seria fer alguna cosa semblant al carrer Santiago Rossinyol cantonada Sant Francesc Xavier. Espero que trobin una solució al més aviat possible.»

Bé, això és veritat, i a més a més hi ha una petició anterior que ja fa temps que la va fer l’Associació de Veïns del Centre, perquè s’estudiés aquest cas concretament. Aquí l’única solució seria treure un tros de la tanca, per un cantó. Hi ha dues, una treure un tros de tanca del carrer Lluís Millet, tanca de l’ambulatori, per poder fer aquesta maniobra i poder agafar la rampa. I l’altra seria adequar un pas de vianants des de la parada de l’autobús fins davant de la rampa de l’ambulatori. El fet és que allà hi ha una parada de bus, i, per tant,

hi ha un espai reservat per a l'autobús, per al bus, i això és un inconvenient. Però d'una manera o d'una altra intentarem resoldre el tema.

La senyora Maria Jesús Sinfreu fa una pregunta que diu: «Quant cobren actualment de sou net els regidors dels diferents partits de l'Ajuntament d'Esplugues, inclosos tots els extrems al mes?» Bé, jo el que faré serà enviar-li la relació. No obstant, aquesta informació està penjada al web municipal, i, per tant, hi pot tenir accés qualsevol que vulgui. Allà consta quines són les retribucions dels regidors de l'ajuntament. No obstant, li enviarem la relació que ens demana.

I després hi ha una darrera pregunta del senyor Raimundo García Castaño, que diu: «Una cosa que indigna mucho a los ciudadanos es el nepotismo, opacidad y arbitrariedad con que contratan al personal muchísimos ayuntamientos. Aquí, en Esplugues, por increíble que parezca, los ciudadanos no podemos saber a quién se contrata o se subvenciona en su contratación con dinero público, nuestro dinero. El ayuntamiento nos lo oculta escudándose en la Ley de protección de datos, ley que se usa por lo visto como una manta que todo lo tapa. ¿Cómo podemos saber los ciudadanos que esto de aplicar la protección de datos a los contratos o subvenciones a la contratación de personal no es, por ejemplo, una maniobra para esconder enchufismo? Señor Enric Giner, ¿tiene usted algún familiar trabajando en el ayuntamiento?»

Bé, sobre la primera pregunta, concretament, tots els processos de selecció i tots els passos són publicats, i són publicats al taulell d'anuncis, i també està publicat, doncs, la resolució de les contractacions. Per tant, hi ha el mecanisme legal de comunicació d'això. És veritat que hi ha una llei de protecció de dades que passat el termini de l'exposició pública no pots utilitzar els noms, ja passat el termini d'exposició pública dels diferents processos, i a partir d'aquí no hi ha possibilitat de facilitar-ho. Aquesta llei de protecció de dades tampoc l'hem feta nosaltres, és una llei que ens ve per part de l'Estat.

I sobre la pregunta que fa referència a quants familiar, diu aquí, «*tiene usted*», bé, jo no tinc ningú treballant a l'Ajuntament d'Esplugues, no tinc a ningú. En tot cas, hi ha dos familiars meus que van fer unes oposicions cap als anys vuitanta, crec recordar, i van obtenir una plaça en propietat. A unes oposicions es van presentar, i van obtenir una plaça en propietat.

I pel que fa al cas concretament de la meua dona, doncs, bé, hauré d'explicar una cosa que potser és la meua vida privada, però l'explicaré. Vaig iniciar una relació quan ja treballava a l'ajuntament, i a partir d'aquí vam mantenir aquesta relació, ens vam casar –ens vam casar– i he tingut dos fills, de la qual cosa em sento molt orgullós.

(*Remor de veus.*)”

La senyora alcaldessa:

“Per sort, jo ja he vingut casada. Alguns ja hem vingut emparellats. Bé, dit això –també necessitàvem una nota una mica distesa en el ple d’avui, que hem parlat de temes molt importants tots ells– passàriem a la part de preguntes formulades de forma oral, i abans de demanar en general les persones que vulguin intervenir-hi, sí que primer hi ha un torn per als presidents o presidentes de les associacions de veïns que vulguin intervenir en aquest moment. Bé, ningú no em demana la paraula, i, per tant, ara sí ja obrim el següent torn. Em demanen dues paraules.... Tres... Quatre. Molt bé. Cinc.

Bé, em manca un nom que no coneixem. Si us plau, el veí ens podria dir el seu nom? Fernando...? Molt bé, doncs, saben que poden formular una o dues preguntes, i per a cadascuna d’aquestes preguntes tenen un temps màxim d’un minut, tot i que sempre som flexibles, però els demano que intentin adaptar-se.

La primera persona que té la paraula és la senyora Núria Roig. Si és una qüestió té un minut, i si són dues, un minut per a cada.”

La senyora Roig:

“És una sola pregunta, gràcies. Jo volia saber de l’estat en què es troba l’avinguda de Països Catalans, cantó muntanya, de més enllà de la Nestlè, que està tota saltada, està fet una pena, i el que m’agradaria és que l’ajuntament fes alguna cosa, però que no prenguéss el camí més curt, que és tallar els pins, que no és aquesta la solució. Però que és una via transitada i que està feta una pena, i que esteu arreglant altres carrers que potser, a parer meu –a parer meu– no val la pena que es fes res, i en canvi hi ha altres carrers que fan pena.”

La senyora alcaldessa:

“El senyor Jordi Raventós.”

El senyor Raventós:

“Són dues qüestions. La primera és que com a Associació de Veïns i Veïnes d’Esplugues vam demanar, de la reunió que es feia amb el Consorci de Collserola, ja hem rebut la carta. Llavors, hem entrat per instància però no hem

pogut fins avui, demanant una sèrie d'informacions, perquè no sabem ben bé..., per anar a la reunió una mica més informats. Ens agradaria a veure si aquesta setmana ho poguéssim tenir, encara que ho hem entrat una mica tard: els veïns que hi viuen, quin tros és d'Esplugues encara que sabem que és petit, i tot això.

La segona cosa és més una reflexió. El dissabte vaig veure «Ciutat Morta», i no vaig deixar tota l'estona de pensar en Esplugues i el Pla Caufec, i els paral·lelismes que realment hi havia, i com d'alguna manera els polítics hi juguen un paper molt important, tant llavors com hi estan jugant ara. Em sembla que és una reflexió que no he pogut deixar de dir-la. I si algun dia es vol fer una taula rodona, hi ha moltes coses de coincidència.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé. La senyora Teresa Carbonell.”

La senyora Carbonell:

“Gràcies. Dues. Una és que m’han comentat, no he sigut jo, una senyora que va anar a la piscina municipal ara, aquest mes de gener, a la piscina municipal, i diu que hi ha..., bé, es diu que hi ha un descompte per a persones aturades. Sembla ser que diu que hi va anar el dia 7 de gener i que no ens sabien res, d’aquest descompte. Si em podeu dir alguna cosa.

I l'altra és que m’agradaria felicitar tota l’oposició, perquè malgrat el tema, que hi ha hagut amenaces inclús aquí, en aquest ple, que jo les he sentides, en diversos temes, amb el tema del tanatori han sigut capaços de parlar, de dialogar amb els veïns, de veure totes les postures, de parlar amb l’empresa, i després de molts temes de treballar tot això, han sigut capaços en aquest cas de posar-se tots d’acord amb decidir el mateix, que és dir que no al tema del tanatori, comptant amb què així es feia cas al que els veïns de les zones, tant d’un cantó com de l’altre, havien demanat.

Llavors, m’ha sorprès en aquest cas, m’ha semblat una mica absurd, que l’equip que governa s’hi hagi abtingut. Crec que l’equip que governa ha de definir-se, per això governa i per això té un punt en aquest cas de decisió. Que s’hagi abtingut no ho he entès, no sé si en aquest sentit és per no quedar malament amb l’empresa, o què passa amb els veïns. No sé, m’ha semblat que era... No sé, no he vist gens valent que un equip de govern, des del meu punt de vista, s’hagi abtingut. M’agradaria saber la seva opinió, senyor Giner.

Res més.”

La senyora alcaldessa:

“La senyora Eulalia Herranz.”

La senyora Herranz:

“Bona nit. Dues qüestions. El dia 15 vaig entrar per registre dues instàncies. En una demanava que em facilitessin les actes de les juntes de govern local, i en l'altra les actes de les juntes de compensació del Pla Caufec. Vaig deixar de posar a veure si podia ser tenir-les abans de finals d'aquest mes. A veure si és possible.

I l'altra és una curiositat. Avui s'han fet dos plens. Sé que els regidors cobren per ple. Avui què cobraran, per un ple o per dos?”

La senyora alcaldessa:

“El senyor Fernando Lucio.”

El senyor Lucio:

“Sí, yo también dos preguntas.”

La senyora alcaldessa:

“Pues tiene un minuto para cada.”

El senyor Lucio:

“Sí. Una es el reglamento de ruidos, el reglamento de ruidos y vecinos molestos. Yo creo que esto en Esplugues, que decimos que es una ciudad que tiene que ser una ciudad europea, yo creo que no está funcionando bien. Yo no digo que no funcione, todo lo contrario, digo que no está funcionado bien y lo deberíamos revisar. Yo creo que como uno tenga la desgracia en Esplugues de tener un vecino que no funciona, que le da por cantar a las dos de la mañana o

a las tres, ya puede hacer lo que sea, cambiarse de piso y rezar a la Moreneta que no pase nada, porque toda la estructura que tenemos no funciona.

Igual pasa si uno tiene una terraza debajo –una terraza debajo. No cumplen los horarios, ya viene la Guardia Urbana... Yo creo que esto en Esplugues, que en otras cosas somos fantásticos, somos una ciudad con una calidad importante, en esto de los ruidos y de los vecinos estamos, no digo que mejor que en ningún sitio, mucho peor. Casi en ningún sitio en Catalunya estamos bien, eso es verdad, pero aquí deberíamos esforzarnos. Y con esto termino.

Y la segunda cosa. Aquí, en Esplugues, que tenemos una tradición de amantes de la cerámica, yo que ahora llevo mucho rato aquí –mucho rato aquí– que he venido otras veces, me quedo asustado de cómo obras tan buenas que tenemos de cerámica las tenemos tan poco cuidadas –tan poco cuidadas. Yo pienso que eso serán copias, me imagino que no son originales. ¿Son originales? Copias. Por eso, porque todas estas cosas habría que tenerlas con mucho más cuidado, aunque sean copias, porque son fantásticas. Yo creo que aquí a uno se le puede ir la olla, y no estaría bien que estuvieran todas esas cosas ahí. Quiero decir que...”

La senyora alcaldessa:

“Doncs, moltes gràcies. Donem resposta.”

El senyor Giner:

“Sobre la intervenció de la senyora Núria Roig, parlava del cantó..., concretament del tram que hi ha passada la Nestlè, entre Països Catalans i... Sí, ho hem parlat, ho hem comentat quan hem acordat demanar a la Generalitat la reversió de la carretera, la C-245. Un dels punts que hem portat al ple, precisament era aquest, i hem fet una explicació bastant àmplia sobre la situació en què es troba aquella vorera.

Hem dit que hem reclamat a la Generalitat, perquè és una carretera en aquests moments de titularitat de la Generalitat, que fes les reparacions oportunes. Que la Generalitat diu que té un problema econòmic i diu que no pot fer-hi front. En realitat, ens diu la Generalitat que només el manteniment és superior al pressupost que tenen per a carreteres en aquest cas. Llavors, davant d'això, el que nosaltres hem acordat avui és demanar a la Generalitat, a la direcció general de Carreteres, que aquesta carretera es reverteixi a l'ajuntament perquè pugui actuar l'ajuntament. Hi ha hagut un prec, en aquest cas del senyor Pons, que deia: «I a més a més diguin que aportin econòmicament la

quantitat necessària per entregar la carretera en condicions.» Això ho hem parlat avui en el ple, ha estat un dels primers punts que hem portat a l'ordre del dia.

El senyor Jordi Raventós, bé, aquesta informació prèvia jo l'he vista avui. Llavors, miraré que estigui preparada perquè la tinguin abans de la reunió crec que és el dia 27, que ve el gerent del consorci per donar explicació de com funciona aquest consell consultiu. Després, ha fet una reflexió sobre el documental «Ciutat Morta», que veritablement ens ha impressionat a moltíssima gent el seu contingut.

I Teresa Carbonell fa dues intervencions, una sobre el tema del tanatori, i concretament amb el tema del tanatori jo és que ja ho he explicat això moltes vegades. Miri, en un ple hi ha tres possibilitats de vot, no? I una altra, que és marxar del ple, però anem a les normals –anem a les normals. La primera és que es voti a favor, la segona és que es voti en contra, i la tercera fonamentalment és que s'hi abstingui. Dintre d'aquestes possibilitats, cada grup polític, en funció d'una sèrie de qüestions –per la matèria, pels informes, pel que sigui– pren la determinació que estima més oportuna. I nosaltres, el nostre posicionament l'hem explicat moltes vegades.

Jo, si li sembla, per no fer això més llarg i tornar-ho a repetir, de la darrera intervenció meva del ple jo crec que s'explicava perfectament quin era el nostre posicionament. Jo li faré còpia, si li sembla, d'això, i li facilitaré. Podrà llegir-ho i veurà quins són els motius pels quals nosaltres hem mantingut aquesta postura, i entre ells també una de les coses que temem i que temíem, hem dit que no ho sabem però que previsiblement pot haver-hi un contenciós. I com que estem escaldats, perquè en el contenciós anterior a aquest que nosaltres ja vam aprovar..., bé, no vam aprovar, en aquest cas vam denegar l'aprovació inicial, va haver-hi una sentència que va dir: «No, no, doni-ho per aprovat, i continuï el tràmit.» Clar, això ja ens va passar una vegada. No volem que torni a passar una segona vegada. Per això, el dret al tràmit el té tothom, i pensem que hem pres la decisió que havíem de prendre, d'acord amb els informes, com he dit tantes vegades.

I després, l'altra pregunta... Els descomptes de la piscina...”

La senyora alcaldessa:

“Bé, es va aprovar, però no entraven en vigor al gener de 2015 sinó un cop acabada l'obra. Recorden molt bé que vam aprovar tota la modificació, i a més a més també, la de la concessió, i una vegada s'acabessin les obres, és quan entrarien en vigor totes les noves tarifes, inclosa aquesta.

(Veü de fons.)

Això no li puc dir amb precisió.”

El senyor Giner:

“Bé, no ho recordava, i agraeixo a l'alcaldeŝsa que hagi fet memòria d'aquest tema.

La senyora Eulàlia Herranz el que ens demanava era una documentació. Bé, jo la reclamaré, a veure com està aquesta documentació, i en tot cas ens posarem en contacte. Crec que hem enviat una carta sobre una..., no sé si l'ha rebuda. *(Veü de fons.)* Bé.

I després, bé, avui els regidors i regidores que estan en règim de dietes només cobraran un ple, si és aquesta la pregunta que feia vostè.

I al senyor Fernando Lucio dir dues coses: una d'elles és sobre el tema dels sorolls, no? Sobre el tema dels sorolls hi ha dues possibilitats. Home, a mi m'ha agradat la seva intervenció en el sentit que sí que és veritat que podem fer una campanya també nosaltres de civisme amb aquest tema. De fet, en algun moment l'havíem feta també a la sortida de les terrasses dels bars, cada dia s'entregava un paper dient «escolti, respecti el descans», tal i qual, a l'estiu fonamentalment. Em sembla una bona idea. Però hi ha un tema fonamentalment, de civisme. I aquest civisme, si no es compleix i no es respecta el descans dels veïns, hi ha una altra possibilitat, que és cridar la policia. I de la policia li asseguro que, sobretot els caps de setmana, doncs, ens arriben un munt d'actuació en aquest sentit, de gent que fa una denúncia perquè hi ha una festa a l'habitatge del costat, o hi ha una festa a la casa del costat, i llavors, si això es comprova, hi ha una sanció –hi ha una sanció. Per tant, hi ha un mecanisme que és el que podem utilitzar en aquest cas, que és aquest.

I sobre el tema de... M'ha agradat molt, perquè jo m'identifico molt amb aquest tema de la ceràmica com a signe identitari de la localitat, i m'ha agradat molt el tema que s'hagi fixat vostè en aquestes dues peces. Aquestes dues peces són dues reproduccions d'unes gerres que hi ha a l'Alhambra, que són «las gacelas», i és fruit d'un moment en què amb el modernisme va haver-hi una corrent per imitar tot el que era l'art sobretot que venia del món àrab. Per això els arcs eren iguals. I la fàbrica Pujol i Bausis va fer una pila de peces copiades, que són aquestes. Una està polida, com veuran. Això és reflex metàl·lic –disculpi'm, i acabo. Una està polida i l'altra veuran que és més opaca, més fosca, perquè no està polida, falta polir-la. I tal com estaven en la

fàbrica en el seu moment les vam posar aquí, en un lloc que enteníem que era un lloc destacat.”

La senyora alcaldessa:

“I queda una pregunta de la senyora Herranz per respondre. Ja fa uns anys hi va haver un acord perquè es produïssin el mateix dia un ple, dos, tres o quatre, només es cobraria una dieta per aquelles persones que cobren per dieta. Per tant, hem celebrat un ple extraordinari, un ple ordinari a continuació, però només es cobrarà la dieta d'un ple per aquells regidors i regidores que cobren per dietes.

Doncs, amb això ja ho tenim, moltes gràcies també per la participació i l'atenció, i s'aixeca la sessió.”